

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.748 van 25 november 1997
in de zaak A. 74.818/XII-117.**

In zake : Jean-Pierre DULLAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. COLPAERT,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Truweelstraat 147

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonder-
wijs (Argo).

tussenkommende partij :

Rudy VAN MEGROOT,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. MAES,
kantoor houdende te LOKEREN,
Zeestraat 99.

D E R A A D V A N S T A T E, X I I e K A M E R,

Gezien het 27 juni 1997 gedateerd verzoekschrift dat Jean-Pierre DULLAERT heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit op 30 april 1997 genomen door Argo inzoverre de heer VAN MEGROOT Rudy, Eikenstraat 20 te 9180 Moerbeke Waas waarnemend werd aangesteld als directeur OSP aan het HLTO Lokeren met ingang van datum van indiensttreding, waardoor impliciet verzoeker niet als waarnemend directeur OSP aan het HLTO Lokeren werd aangesteld";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 oktober 1997;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaten J. COLPAERT en M. DE VLEESSCHOUWER, die verschijnen voor verzoeker, van advocaat D. SCHARLAKEN, die loco advocaat R. ROMBAUT verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat M. MAES, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Ingevolge het ontslag van directeur VERMORGEN wordt verzoeker op 23 januari 1997 "voor de eerste 30 dagen" waarnemend aangesteld als directeur van de Hogere Leergangen Technisch Onderwijs (HLTO) te

Lokeren. Het gaat om een voltijdse betrekking in het onderwijs voor sociale promotie (OSP).

1.2. Op 24 januari 1997 wordt een oproep tot de kandidaten gepubliceerd voor het waarnemen van de sub 1.1. vermelde betrekking nr. 97.042.

Zes kandidaten melden zich aan, onder wie verzoeker en de tussenkomende partij.

1.3. Op 27 februari 1997 draagt de raad van bestuur nr. 373, na toetsing van de kandidaturen aan de criteria aangenomen door de raad op 12 januari 1994, verzoeker als eerste voor en de tussenkomende partij als tweede kandidaat. In het besluit wordt vermeld "dat er juridische onzekerheid bestaat over welke bekwaamheidsbewijzen noodzakelijk zijn voor het ambt van directeur OSP met HOKTSP. Niettegenstaande dit, is de RVB 373 toch van mening dat minimum moet voldaan worden aan het bekwaamheidsbewijs van Licentiaat of gelijkwaardig".

Blijkens de gegevens van het voordrachtdossier waarop de raad van bestuur voor zijn besluit steunt, heeft de tussenkomende partij zowel het diploma regentaat lager secundair onderwijs (LSO) Nederlands-Engels-zedenleer als de akte van bekwaamheid van directeur SO, terwijl verzoeker over de diploma's licentiaat rechten en regentaat wiskunde-fysica-economie maar niet over een akte van bekwaamheid beschikt.

1.4. Het vast bureau van de Argo besluit op 30 april 1997 de tussenkomende partij als waarnemend directeur aan te stellen en de tijdelijke aanstelling van verzoeker te verlengen tot de datum van indiensttreding van de tussenkomende partij.

1.5. De commissaris van de Vlaamse regering bij de Argo gaat op 12 mei 1997 tegen de aanstelling van de tussenkomende partij in beroep.

Bij brief van 17 juni 1997 wordt de Argo op de hoogte gebracht van het feit dat de Vlaamse minister van Onderwijs besloten heeft niet in te stemmen met het beroep van de regeringscommissaris;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat verzoeker zes argumenten aanvoert om te bewijzen dat hij door de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te lijden; dat hij dit doet in de volgende bewoordingen :

"1. Eerste argument:

De ambtsanciënniteit voor de aanstelling hetzij waarnemend, hetzij voor vaste benoeming steeds één van de criteria is die in aanmerking wordt genomen.

Dat verzoeker doordat hij niet werd aangesteld niet in de mogelijkheid is om die ambtsanciënniteit op te bouwen, daar waar de heer VAN MEGROOT dat door zijn aanstelling wel kan.

Dat ook door een latere vernietiging van de beslissing dat nadeel nooit meer kan hersteld worden.

Dat het evident is dat verzoeker, indien de beslissing niet geschorst wordt, geen ambtsanciënniteit kan opbouwen, dat zijn kansen op een latere aanstelling hierdoor ernstig worden aangetast.

Dat hij hierdoor onherstelbaar nadeel lijdt.

2. Tweede argument:

Dat het HLTOSP Lokeren momenteel aan de criteria voldoet die vooropgesteld worden in het ontwerp van decreet op het volwassenenonderwijs om als zelfstandige entiteit te kunnen verder bestaan.

Dat gezien de vereisten van goed bestuur niet nageleefd werden de kans bestaat dat het leerlingenaantal in de school daalt.

Dat in dat geval de mogelijkheid bestaat dat de school niet meer aan de voorwaarden zou beantwoorden om zelfstandig te blijven.

Dat eveneens in dat geval er ook geen betrekking van full time directeur in het HLTOSP Lokeren te begeven zou zijn.

Dat verzoeker alsdan nooit meer kan hersteld worden in de situatie zoals ze zich thans voordoet.

3. Derde argument:

Dat verzoeker voorheen 100% tewerkgesteld was in de Hoge School Antwerpen, departement KASKA.

Dat hij zijn uren, na de waarnemende aanstelling daar heeft laten herleiden.

Dat hij genoodzaakt zal zijn zijn uren daar terug 100% op te nemen.

Dat hij in dat geval nooit meer in aanmerking kan komen voor een 100% aanstelling in het OSP, gezien zijn full time opdracht in de Hoge School.

Dat een full time tewerkstelling in de Hoge school immers geen cumulatie toelaat.

4. Vierde argument:

Dat in geval van niet-schorsing van de beslissing de kansen op een latere benoeming als directeur in het OSP bijna onbestaande zullen zijn.

Dat hij niet alleen geen anciënniteit meer zal kunnen opbouwen, doch dat hij de facto ook geen kans maakt tot een full time aanstelling als directeur in een andere instelling met OSP, gezien er in Oost-Vlaanderen slechts drie instellingen zijn die daarvoor in aanmerking komen.

Dat de kans om een waarnemende aanstelling in gelijkaardige betrekking te vinden bijna onbestaande is maakt een moeilijk te herstellen nadeel uit.

5. Vijfde argument:

Aangezien verzoeker hierdoor ook onherstelbare morele schade lijdt :

- Dat hij immers ten opzichte van het personeel van de instelling, zelfs na een latere schorsing niet meer hetzelfde morele gezag zal kunnen uitoefenen.

- Dat de beslissing om verzoeker, met een hogere kwalificatie niet aan te stellen het vertrouwen van zowel de leerlingen als het personeel in de persoon van verzoeker kan aantasten.

- Dat verzoeker als leerkracht binnen de instelling zelf ook onder het gezag zal dienen te staan van de heer VAN MEGROOT Rudy

- Dat gezien de procedure welke verzoeker heeft ingeleid ook de mogelijkheid bestaat dat de heer VAN MEGROOT zich persoonlijk geviseerd voelt door verzoeker.

Dat dit een weerslag kan hebben zowel op de beoordelingen die hij aan verzoeker moet geven, als op de tijdelijke aanstelling en zelfs op een mogelijke benoeming op 1 januari 1998 in de uren waarin verzoeker les gaf.

Dat een eventuele slechte beoordeling onherstelbaar nadeel zou meebrengen aan de verdere carrière van verzoeker. Dat de artt. 46 en 50 van het DRP als voorwaarde stellen dat om in aanmerking te komen voor

een aanstelling men bij de laatste beoordeling geen onvoldoende mag gekregen hebben.

- Dat verzoeker de beslissing moeilijk kan dragen nu hij moet vaststellen dat verweerster de door haar verstrekte brevetten hoger rangschikt dan een wettelijk diploma (bekwaamheidsvereiste), dat zelfs niet volstaat voor het HSO.

6. Zesde argument:

Dat verzoeker hierdoor uiteraard ook financieel nadeel lijdt.

Dat dit mogelijks, gezien hij zijn taak in de Hoge School Antwerpen terug 100% zou dienen op te nemen, zelfs niet te herstellen is.

Dat hij immers als directeur OSP zijn taak kon koppelen aan een aantal uren les in de Hoge School, om voeling te houden met de onderwijstaak.

Dat hij een wedde ontvangt als full time directeur en een gedeeltelijke wedde als lesgever in de Hoge School Antwerpen.

Dat hij nooit de volledige wedde van de Hoge School kan koppelen aan een zelfs gedeeltelijke wedde van directeur OSP. Dat immers de Hoge School ingeval van full time opdracht een aanvraag van cumulatie vereist en dat slechts toestaat bij gedeeltelijke opdracht.

Dat verzoeker hierdoor zijn financieel nadeel niet zal kunnen aantonen.

Dat het zowel voor de school als voor verzoeker van belang is dat bij de aanvang van het nieuwe schooljaar, minstens zo snel mogelijk een uitspraak wordt gedaan.";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de argumenten van verzoeker hetzij steunen op een louter hypothetisch nadeel, hetzij betrekking hebben op een moreel nadeel dat door een vernietiging voldoende herstelbaar is;

2.1.3. Overwegende dat de tussenkomende partij stelt dat het nadeel eensdeels hypothetisch is, anderdeels, in de mate dat er sprake is van een moreel en een financieel nadeel, voldoende door een vernietiging hersteld kan worden; dat zij daar in verband met het derde argument aan toevoegt dat de terugkeer naar de vorige statutaire situatie de logische consequentie is van de tijdelijke waarneming van een betrekking die uiteindelijk aan een andere kandidaat wordt toegekend en dat zij

daaruit afleidt dat de terugkeer naar het vroegere ambt geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt;

2.1.4. Overwegende, wat verzoekers eerste argument betreft, dat na een eventuele vernietiging van de aanstelling van tussenkomende partij, zij geacht moet worden nooit te zijn aangesteld, zodat zij zich ook niet zal kunnen beroepen op de in het ambt verworven anciënniteit; dat, omgekeerd, in dat geval ook geen rekening zal kunnen worden gehouden met het feit dat verzoeker intussen geen ambtsanciënniteit heeft verworven, om hem na tussenkomende partij te rangschikken; dat daarenboven uit het besluit van de raad van bestuur nr. 373 van 12 januari 1994 tot vaststelling van de criteria voor wervings-, selectie- en bevorderingsambten blijkt dat de "ambtsanciënniteit op limietdatum van kandidatuurstelling" één van de talrijke criteria voor de benoeming tot directeur is en dat bovendien met die anciënniteit slechts rekening wordt gehouden zo ze ten minste drie jaar bedraagt;

Overwegende, wat het tweede argument betreft, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat door de aanstelling van de tussenkomende partij het leerlingenaantal zo sterk zal dalen dat de instelling niet meer aan de voorwaarden zou beantwoorden om zelfstandig te blijven bestaan; dat daarenboven uit de door de tussenkomende partij voorgelegde en ter zitting niet betwiste cijfers blijkt dat dit academiejaar het aantal leerlingen van 958 tot 1247 gestegen is;

Overwegende, wat het derde argument van verzoeker betreft, dat dit nadeel aan zijn eigen fout te wijten lijkt te zijn; dat, waar hij slechts "voor de eerste 30 dagen" was aangesteld, het van hem onvoorzichtig was om zijn uren aan de Autonome Hogeschool Antwerpen te laten verminderen;

Overwegende, wat het vierde argument betreft, dat de kans dat verzoeker ooit nog benoemd wordt als directeur in het OSP, naar hij zelf toch beweert, zonder schorsing "bijna onbestaande" is; dat dit volgens hem in hoofdzaak zo is omdat er in Oost-Vlaanderen slechts drie instellingen zijn die daarvoor in aanmerking komen; dat het aantal betrekkingen wel in relatie kan staan met de herstelbaarheid van het nadeel, maar niet met de ernst ervan; dat het niet krijgen van een benoeming of een aanstelling op zichzelf geen ernstig nadeel uitmaakt; dat zoals bij de bespreking van verzoekers eerste argument reeds is aangestipt, het argument dat het niet verwerven van anciënniteit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent, in casu niet opgaat; dat verzoeker derhalve niet aannemelijk maakt dat een eventuele vernietiging onvoldoende zou zijn om het berokkende nadeel te herstellen;

Overwegende, wat het vijfde argument betreft, dat in de eerste plaats het nadeel ten gevolge van het feit dat tussenkomende partij zich persoonlijk geïsoleerd zou voelen een louter hypothetisch nadeel is, aangezien het om een mogelijk en toekomstig nadeel gaat; dat, zoals de tussenkomende partij terecht aanvoert, tegen een eventuele slechte beoordeling rechtsmiddelen openstaan om die ongedaan te maken; dat in de tweede plaats het door verzoeker aangevoerde morele nadeel voldoende door een mogelijke vernietiging kan worden hersteld; dat immers niet valt in te zien hoe het feit dat hij na een precaire aanstelling "voor de eerste 30 dagen" - die daarna nog kort is verlengd - niet waarnemend is aangesteld een ernstige aantasting van zijn moreel gezag bij leerlingen of bij collega's tot gevolg zou hebben; dat ook het feit dat hij als leerkracht onder het gezag van tussenkomende partij zal dienen te staan op zichzelf genomen geen onherstelbare morele schade berokkent;

Overwegende, wat het zesde argument betreft, dat een financieel nadeel, in beginsel althans, steeds herstelbaar is; dat verzoeker geen elementen aanvoert waarom de Raad van State tot het besluit zou moeten komen dat dit nadeel in dit geval wel moeilijk te herstellen is;

2.2. Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Rudy VAN MEGROOT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig november
1900 zevenennegentig, door de XIIe kamer, die was
samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.